

Lasten Osasto

Kerjäläispoika

Hän kulkee yksin, niin turvatonna

Talosta taloon, pyytään.
Hän tuntee kylmyyttä kaikkialla
Ja kaikki tylästi kohtelee.

Hän usein saa kuulla ivanaurun.
Ja pilkkahuutoja lapsien.
Se synkeäks' luo pienen syömen
Ja kyneleet-puhkeavat silmihiin

Ei häntä lohduta äiti armas,
Ei isää muista hän ollenkaan.
Ja veljet, siskotkin häipyi kauas
Elon myrskyjen pyörteisiin.

On hällä äitinä karu kangas,
Ja pilvitaivas se taatto on.
Ja nälkä, puute on siskot aimoot
Ja viima, vilu on veljyet.

On näin hän kulkenut monta vuotta

Uskoen ihmisten säälihin,
Mutt' uskonsa siihen on ollut suotta.

Sen hän on kokenut kärsien.
Sigrid Kristianson.

Terve, Lasten Joulu!

Terve taas sinä Lasten Joulu joka lähdet mailman markkinoille itseäsi kauppailemaan! Sinä kuljet kylästä kylään, talosta taloon. Olet köyhien ja sorrettujen ystävä. Työläisten lapset sinua ilolla odottelevat. Rikkaiden lapset sinua eivät tunne ja sinun puhtaata ajatukseksi ovat heidän valheiden mailmassa vieraat ja odot.

Luokkatietoisien työläisten lapset, levittäkää kaikella tarmollanne Lasten Joulua. Olkaa ylpeitä siitä, että teidän oma pieni julkaisunne on myöskin luokkatietoinen työläisten etujen valvoja. Siinä ei ole valheita eikä vääristelyä kuten monissa muissa lasten joulujulkaisuissa. Siinä on puhdasta totuutta.

Levittäkää, lapset, omaa julkaisunne porvarien ja kaikkien sosialismin vastustajien piireihin. Kun heidän lapsensa lukevat sitä, alkavat hekin näkemään asioita toisessa valossa. Jokaisen julkaisunme lukijan mieleen jää kuitenkin pieni siemen itämään ja siitä saattaa kasvaa lukijassa vielä suurikin tiedonhalu. Levittäkää siis lapset Lasten Joulua.
Minnie T.

Tammenlehden tanssitaimit

Syksy on kolkoista öistä ja kylmistä tuulistaan huolimatta kaunis vuodenaika. Varhaisessa syksyssä vielä tuntuu kesän suloa ja kirkkautta. Mikä voi tarjota kauniimman kuvan katseltavaksi kuin on korealehtinen metsä kirkkaana syyspäivänä?

Kaikkien lehtipuitten ja pensaitten lehdet lakastuvat ja muuttuvat monivärisiksi syksyn satteiden ja hallaöiden vaikutuksesta. Syksyllä tavalliset kovat tuulet riistävät lehdet pois oksista ja pudottelevat ne maahan, jossa ne sitten lepäävät pienten kasvien suojana talven jäätävää tuulta ja pakkasta vastaan.

Mutta tammenlehdistään piti kertoa.

Metsän laidassa oli vanha tammi. Se oli seisonut siinä kymmeniä vuosia. Joka kesä

sen kyhmyiset oksat olivat täynnä kauniita lehtiä. Vanha tammi oli kyyhkysten, kerttujen ja muidenkin lintujen mieleinen kuherteluapaikka.

Vasta kun muut puut olivat jo pudottaneet lehensä ja seisivat paljaina ja surullisina, alkoivat tammen lehdet loistaa punasina, ruskeina ja kullankeltaisina.

Joka syksy, jonakin kirkkaana mutta kylmänä syyspäivänä, lensi pääskyparvi tammen oksille, jossa ne sirkuttelivat toisilleen talvivanhuksen tulosta. Pian kokoontuivat kaikki metsän pääskvet tammen oksille ja vanhan pääskyparin kovasti sirkuteltua neuvottelivat hetkisen ja lähtivät sitten parvessa lentämään etelää kahden.

Kun tammi kuuli talven tekevän tuloaan ja kun vinkuva pohjatuuli alkoi soitella surullista säveltään, päätti vanha tammi laittaa koreille lehdilleen hauskat tanssitaimit. Se varisti osan lehdistään ja lähetti ne viemään sanomaa muille lehdille pidettävistä tanssitaimita.

Kuu nousi kirkkaana ja suurena juhla-iltana ja pakkaneen levitti kimaltelevan jäisen hunnun ruohikolle. Pohjatuuli lauloi talven tulosta ja pudisteli viimeisetkin tammen lehdet kimaltevalle ruohikolle. Lehdet alkoivat tanssimaan hurjan vallatonta tanssiaan, kahistellen koreita kirjavia pukujaan. Ne tanssivat niin kauan, kunnes pohjatuulen laulu muuttui vinkuvaksi valitukseksi ja kunnes synkkä luminen pilvi nousi taivaalle ja talvivanhus levitti pehmeän valkoviittansa maalle.

FITCHBURG, MASS.

Tervehdys täältä Fitchburgista Toverittaren lukijoille!

Koska ei ole näkynyt taasen pitkään aikaan mitään kirjoitusta täältä Fitchburgista niin minä päätin kirjoittaa vähän.

Täällä on nyt oikein tautinen aika. Täällä raivoava oikea rutto. Paljon ihmisiä on jo kuollut ja joka päivä aina vain kuolee lisää. Meidän ihanneliitostammekin kuolon kylväjä käsi korjasi pois yhden meidän parhaista oppilaistamme, nimeltä Laimi Ruoho. Hän oli vksi ihanneliiton innokkaimpia oppilaita, ottaen osaa kaikkiin sen toimiin. Hän oli kuollessaan 15 vuotta vanha. Hänet haudattiin lokakuun 15 päivänä.

Hänelle ostettiin Ihanneliiton puolesta seppeli, jonka nauraan oli kirjoitettu seuraava lause:

”Viimeinen tervehdys S. S. Osasto Saiman Ihanneliitolta.”

Täällä on kaikki yleiset paikat sulettu tämän taudin takia. Meillä ei ole ollut Ihanneliiton kokouksiakaan enään neljän viikkoon, eikä taida vielä ollaakaan pitkään aikaan, koska aina vain sairaiden luku lisääntyy.

Muuten Ihanneliiton toiminnasta minä en voi kirjoittaa mitään kun meillä ei ole ollut kokouksia, eikä meillä ole nyt oikein vakituista opettajaakaan.

Minä kirjoitan sitten ensi kerralla enempi Ihanneliiton toiminnasta täällä ja lopetan tämän nyt tähän.

Fitchburgin Ihanneliiton puolesta,
Rauha Sjöman.

ONKO KUVATAULUNNE KEHYKSIX VAILLA?

KEHYKSIX tehdään tilausten mukaa Toverin Kirjakauppa.

FLOODWOOD, MINN.

Haloo, Maiju-täti!
Minulle on Toveritar tullut jo vähän aikaa.

Kerran jo aloitin kirjeen Toverittareen, vaan se jäi jostain syystä valmistamatta. Nyt päätin, että kirjoitan kun on aikaa.

Olen koulussa kahdeksannella luokalla. Meillä on nyt iso ja uusi kouluhuone ja suomalainen opettaja, joka on hyvä opettamaan.

Olen kotona koulusta tänä päivänä. Äiti kun on yksin kotona, niin opettaja päästi minut kotiin äidille avuksi. Täällä ollaan aivan metsätulien ympäröimänä. Isä ja veljeni ovat sammuttamassa tulitaisten naapurien kanssa. Kaikki naiset kotona koettavat taistella tulta vastaan. Savua on niin, ettei näe kymmentä jalkaa edemmäksi tänä päivänä. Meillä on joki aivan lähellä huoneita ja siinä on vettä kylliksi, niin on hyvä joivo että pelastutaan tulen tuolta.

Tervehdyseni kaikille Toverittaren lukijoille!

Mary Alho.

Teponniemen :: asukkaat ::

KIRJ. HELMI MATTSON.

(Jatkoa viime n:roon)

Olaf kuunteli kärsimätönä. Joka paikassa kuuli tuota samaa. Hänen oli vaikea olla. Häntä kadutti, kun sittenkin oli toiminut vastoin omaa vakuumustaan. Nyt hän oli joutunut sellaiseen umpisokkeloon, josta enää on mahdollon selviyttyä. — Joutuaan maan sydämeen apulaispapiksi, tuli hänen elämänsä sielunmättömän yksitoikkoiseksi ja merkityksettömäksi. Kerran viikossa hänen piti saarnata muutamille vanhoille typerille eukoille, joita vielä epäusko ei ollut vienyt ulos kirkosta. Virkansa puolesta piti hänen verhoita itsensä pyhyiden kaapuun. Piti näyttää esimerkkiä muille siiveydessä ja muissa kristillisissä elämäntavoissa. Oliko hän siihen kelvollinen? — Nyt jo hänellä oli omalla tunnollaan seläläinen synti, joka ei ollut hänen papin pyhyydelleen sopiva. Jos kansa, jolle hän saarnaa siiveyttä tietäisi sen vääryyden, joka hänen tuntoaan soimaa, kivittäisi se hänet tekopyhänä valehtelijana.

”Sinäpä, Olaf vaitelas olet. Et höystä keskusteluumme edes nerokkailta huomautuksillasi”, harras Väinö.

”Hän saa pyhänä tarpeeseen saarnaamisesta”, naurahti Löfberg.

Olaf ei välittänyt sukkeluudesta.

”Minulla, hyvät toverit, olisi harras halu ottaa keskusteluumme osaa, vaan olen nyt sillä tuulella, ettei minua yleensä mikään huvita.

Jos ette pane pahaksi, olisin halukas jättämään teidät, sillä en voi oikein hyvin. Nyt kun asettun tänne vakituiseksi asukkaaksi, olen tilaisuudessa tapamaan teitä usein, ettei näin olen tämä poistumiseni ole suuri häiriö seurustelussanne.”

Väinö ja Löfberg jäivät kahden savuttelemaan paperosiaan. Olafin poistuttua oli hetkinen äänettömyyttä.

”Täitaisi olla parasta minunkin poistua. Johan tässä tulikin tarinoitua kaikenlaista”, sanoin nimismies haukotellen.

”Hm! — Olaf näyttää katu-

van papiksi lukemistaan. Hupsu poika! Mikä sen helpompaa on kuin saarnata kerran viikossa typerälle kansalle. Melkein vaihtaisin virkaa hänen kanssaan.”

”Sinulla kyllä on hyvää taitumusta saarnaamiseen”, naurahti Väinö.

”Minä muistelen Olafilla ennen o'leen taiteellisia harrastuksia, jos hän niitä vieläkin hantoo päässään. Muuten on Olaf kunnan poika. Hiljainen, säävyisä mies.”

”Mikä häntä vaivannee. Ei hän näytä tyytyväiseltä.”

”Ei näytä.”

”Aamuyö jo yllättää, jos tarinat jatkuu. — Paras on lahteä.”

Väinö jäi hyräilemään huoneessaan:

”Tummia, kummia kuohuja rinta Täysi on mun —

Sano, oisiko sun Kalliimpi lempeän' elosi hinta. Kun tulla et tahdo sylihin mun. — Et sylihin mun.”

Neljästoista luku.

Otsalle nuoren hempeän naisen Kalma ruusuja heitti.
Poskien punan purppuraisen,
Silmien välkyn leimuavaisen
Jo kuoleman kelme peitti.

Kuka syyttäisi lapsoneen sua —?
Lempi sun turmas, lempi sun surmas —

Se liäksi kahlehti valtaansa sun
Pilikka vain palkka oli sorretun
Kun elämän nautinto hurmas’.

Sydänkesän aurinko on korkealla.
Teponniemen tupakamarin
akkunat on peitetty tummalta
vaatteella, ettei valo häiritseisi
sairaan silmiä.

Tyttö houraillee
”Katsotaan, tuleeko hän enää
tajuihinsa ollenkaan.”

”Äiti! kiiruhda, tuo vettä! Ei kukaan olisi hyvä kostuttaa hänen ohimoitaan?”

”Tule minun lähelleni, tule —
tule minun luokseni Olaf —
Minä pelkään pimeää — Mikset
sinä tartu käteeni? — Huhh!

— Minä olen täällä niin yksin
— etkä sinä tue minua. —
Sinä olet minä mustia —
Sinä valehtelit, valehtelit vain!

Mitä sinä sanoit äidistäsi —?
Mitä, hänkö syyttäisi! — Köyhä
hän minä olen — tiesithän sinä
sen. — Minun lapseni! Minun —
ei sinun, kurja! Elä tule —
minä huudan!”

Tyttö kimmahti ylös kuunehoureissa
ja tuijotti kuin etsien jotain.
Retvahti taas takasin vuoteelle
hervonneena.

Osoite-ilmoituksia.

ASTORIAN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla joka torstai-iltana, kello 8. Osoite: 367 York Ave.

WAUKEGANIN, ILL., S. S. O. viralliset kokoukset pidetään joka kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena sunnuntaina, alkaen klo 2 i.p. — Osaston ompeluseuran kokoukset ovat joka toinen torstai, alkaen klo 2 i.p.p. Kahvia kokouksen loputtua.

MULLAN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään joka torstai Suomi-haalilla, kello 2 i.p.p. Kaikki tervetulleita.

PORTLANDIN S. S. O. Osaston ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla joka toinen torstai-iltana, kello 8. — Osoite: 710 Montana Ave.

HANNAN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään jokaisen viikon torstaina, kello 8 i.p.p. Huom! Kahvia saatavana joka kokouksen loputtua.

HOQUIAMIN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla, Ahjola-sa, joka torstai, kello 2 i.p.p. Osoite: 315-10th St., Hoquiam, Wash.

ROSSLAND, B. C., Canada, S. S. O. Osaston (Box 454) ompeluseura kokoontuu joka kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena torstai-iltana kello 7:30 Kansanhaalissa, jossa S. S. O. osaston kokouksetkin ovat joka toinen sunnuntai kello 3 i.p.p.